

stændig i stå, når det gælder om at investere i forskning. På trods af at danske virksomheder meget klart har markeret, at det, der er brug for, er en øget forskningsindsats, så oplever vi en regering, der melder pas, som ikke har noget bud på det. Det er jo det, der er tilfældet, kan jeg sige til fru Rikke Hvilshøj.

Hvad er det, vi vil med vores samfund? Hvad er det for nogle virksomheder, vi gerne vil have til at kunne klare sig i fremtiden? Vidensindustrien står ikke stille, fordi regeringen gør det. Udeomkring i verden investerer man målrettet i nye teknologier, i forskning, og herhjemme oplever vi så en regering, som ikke har noget som helst, der minder om et offensivt bud. Det er ganske enkelt ikke tilfredsstillende.

Til hr. Jens Kirk vil jeg sige, at vi har fremlagt vores forslag for 2004, hvor vi synes, at det er en fornuftig investering i samfundet at føre 250 mio. kr. fra bondegårdsreglen ind i vores uddannelser, ind i vores sygehuse, ind i vores folkeskoler. Venstre har en anden holdning til det. Man vil gerne bruge så mange penge inden for mærkelige ordninger for landbruget, som man kan slippe af sted med. Det bliver ikke Socialdemokratiets politik. Der er en klar forskel i dansk politik, og det må vi jo så acceptere.

Nu kan jeg se, at min tid er gået, så hr. Jens Vibjerg må desværre vente på sit svar.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg har tidligere spurgt, og det er der også andre her i salen, der har gjort, til et af de konkrete forslag, Socialdemokratiet har til at løse nogle af de opgaver, der er inden for beskæftigelsesområdet, og det er det forslag, der går på at give bøder.

Kl. 16.05

Det svar, jeg fik, var: Hvad vil Venstre? Underforstået at Socialdemokratiet allerede havde erkendt, at det var fuldt af problemer at begynde at give bøder.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, at når hr. Nicolai Wammen allerede er på retræte i forhold til forslaget, er det så, fordi hr. Nicolai Wammen er enig med LO i, at det simpelt hen er at diskriminere aldersmæssigt på arbejdsmarkedet, at det vil gøre det umuligt at få folk, der er 53, 54 år, ansat? Er det det, siden hr. Nicolai Wammen faktisk allerede på tredje spørgsmål var parat til at opgive forslaget? Det glæder mig så i øvrigt.

Så blev der spurgt: Hvad vil Venstre? Nu er det sådan set ikke meningen, at jeg skal svare på det, men jeg tror alligevel, at jeg vil benytte de sidste sekunder til det.

Venstre vil jo sikre et fleksibelt arbejdsmarked, for det er det, der er det allermost afgørende, og det gør vi jo ikke ved bøder og heller ikke ved at lægge ny beskatning på lønsummen, som er en anden del af Socialdemokratiets forslag. Den manglende fleksibilitet er jo den største fjende, der er for beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

VK-regeringen har den holdning, at fjerner man erhvervstilskud, skal virksomhedernes rammevilkår forbedres. Når man fjerner erhvervstilskuddet til landbrugets konsulent- og vikarordninger, så letter vi skatten på produktionsjorden tilsvarende.

Er det ikke korrekt, at Socialdemokratiet vil fjerne erhvervstilskuddet, altså konsulent- og vikarordningerne, men at man til gengæld ikke vil forbedre rammevilkårene, altså sænke jordskatten? Dermed forværrer man fødevarerhvervenes muligheder.

I hvilken troværdig økonomisk teoribog står der, at flere omkostninger er lig med flere arbejdspladser? Og nu vi er ved troværdigheden og debatniveauet, som jeg kan forstå at hr. Nicolai Wammen går meget op i, så kunne han jo vælge at svare på de spørgsmål, han bliver stillet, for det ville da øge troværdigheden.

Det allerførste spørgsmål til hr. Nicolai Wammen var: Er det korrekt, at Socialdemokratiet skærer netto 880 mio. kr. på børnechecken til børn mellem 0 og 6 år? Er det korrekt, eller skal det bare forties?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

For nu at citere hr. Nyrup Rasmussen må jeg sige, at det er mildest talt forbløffende og forstemmende at høre den socialdemokratiske ordfører heroppefra besvare de forskellige spørgsmål, som virkelig bekymrer sig om ledigheden, og hvad der fører til ledighed.

Tag nu f.eks. Socialdemokratiets udspil her, som medføres i, at der er 3,5 mia. kr., som ikke kan udbetales i lønninger, i gode sunde lønninger til medarbejdere på arbejdspladser i det private erhvervsliv. Sådan efter lidt almindelig omregning er det 12.000-15.000 arbejdspladser, hvis vi tager en almindelig funktionærindkomst, som